

Caracterizarea unui personaj principal - Stefan Tipatescu din O scrisoare pierduta de I.L. Caragiale

Stefan Tipatescu este un personaj principal, individual, masculin apartinand comediei "O scrisoare pierduta", al carei autor este Ion Luca Caragiale. La inceput, autorul prezinta lista personajelor, punandu-le in ordinea importantei in actiune si mentionand la fiecare, functia pe care o detine (identitatea).

Tipatescu apare primul pe lista, de unde rezulta ca are rolul cel mai important in comedie. El este prefect al judetului. Din text, aflam ca el este prietenul lui Zaharia Trahanache si in acelasi timp amantul lui Zoe, sotia acestuia. (Despre aceste trei personaje se spune ca alcatuiesc un triunghi conjugal imoral).

Este personaj tipic pentru cei cu functie administrativa: conduce judetul ca pe propria lui mosie. Functia de prefect ii da putere, bani si confort.

Personajul Tipatescu este caracterizat direct de catre Pristanda: "Mosia, mosie, fonctia, fonctie, coana Joitica, coana Joitica" (traie, neneaco, pe banii babachii) dar si de Trahanache: "Bun baiat, dar iute", deci nepotrivit pentru functia cea mai importanta din judet.

Mai presus de toate, acesta nu are cultura si nici exprimarea potrivite functiei: "Caraghioz"; "paispe"; "cinspe"; "bampir". ii dispretuieste pe cei din jur, considerandu-se superior, devine orgolios, folosind repetat despre altii, cuvantul "mizerabil" cu toate sinonimele sale.

Este impulsiv, atat in vorbe: "misel, murdar, infam", cat si in fapte: il zgaltiaie si il ameninta pe cetateanul turmentat, ca de altfel si pe Catavencu.

Tipatescu are si el o slabiciune, pe Zoe Trahanache, dar se pare ca sentimentul nu este reciproc, Zoe avand aceasta relatie cu el doar pentru ca era obsedata de putere.

Este fatarnic, deoarece isi cunoaste interesele: accepta toate greselile lui Pristanda pentru a si-l face devotat. Are inteligenta cat sa priceapa cum stau lucrurile in jurul lui: "Daca nu curge, pica" il ironizeaza pe Pristanda, aluzie la faptul ca acesta mai ciupeste cate ceva pentru a-si spori venitul.

El nu are demnitate, devenind ridicol in numeroase situatii: isi inseala prietenul, care il ajutase sa obtina aceasta functie, nu se avanta in jocul politic, dar se multumeste cu functia pe care o are si cu situatia fata de sotii Trahanache, deoarece prefera confortul.

stefan Trahanache are o fire slaba, care se doreste puternica, dovada accesele lui de furie si faptul ca este manevrat de o femeie "careia nu poate sa ii reziste."

El este prefect cu numele, caci in realitate, judetul este condus de Zoe. Chiar cei din partidul lui (Farfuridi si Branzovenescu) observa ca el joaca permanent teatru, ca se preface, dar nu reuseste sa ii convinga pe cei din jur: "Ce rosu s-a facut, e galben!"

Are dese situatii in care-si pierde firea, caci se simte neajutorat. Altfel spus el este mintea, iar Pristanda este bratul lui, cel care ii executa orbeste ordinele. Face abuz de putere (functie): cenzureaza corespondenta, telegraful functioneaza dupa cum vrea el, ii aresteaza pe cetateni fara un motiv intemeiat (Catavencu).

Se indragosteste sincer de Zoe si de teama sa nu se dezvaluie identitatea celui care a scris compromitatoarea scrisoare de dragoste, ii propune acesteia sa fuga in lume, impreuna. Nici faptul ca aceasta ii arunca o replica plina de luciditate ("Esti nebun? Dar pozitia ta?") nu il trezeste la realitate: el joaca dupa cum ii canta Zoe, eliberandu-l pe Catavencu si hotarand sa ii sustina candidatura, chiar daca reprezentantii partidului, Farfuridi si Branzovenescu, il banuiesc de tradare.

in concluzie, putem spune ca si el este un personaj reprezentativ ca si celelalte, care intelege defectele societatii, dar pe care nu incearca sa le combata multumindu-se cu constatarea: "Ce lume... ce lume!" din finalul piesei.